

JAK ZACHOWYWAĆ SIĘ W SĄSIEDZTWIE WILKÓW?

Pamiętaj: Twoje codzienne działania wpływają na występowanie konfliktów na linii człowiek-wilk

1

NIE ZOSTAWIAJ ŚMIECI I ODPADKÓW ŻYWNOŚCI ANI W POBLIŻU LUDZKICH ZABUDOWAŃ, ANI W LESIE

Zostawianie resztek jedzenia w miejscach dostępnych dla wilków, sprawia że przyzwyczajają się one do zdobywania pożywienia w ten sposób i mogą stawać się coraz śmielsze w podchodzeniu do naszych domowych śmietników.

2

ZADBAJ O SWOJEGO PSA

W trakcie leśnych spacerów ze swoim zwierzęciem pamiętaj o smyczy. Jeśli uważasz, że Twój pies potrzebuje się wybiegać, kup smycz treningową, która jest dużo dłuższa od standardowej i pozwala kontrolować psa. Bardzo ważne jest też zadbanie o zwierzęta na posesji. Psy mieszkające w domu powinny przebywać na terenie posesji tylko w ciągu dnia, a psy podwórkowe powinny być zaopatrzone w kocy, do którego wilk nie będzie mógł się dostać w razie ataku. Zadbaj też o prawidłowe ogrodzenie posesji. Pod żadnym pozorem nie trzymaj psa na łańcuchu!

3

NIE POLUJ NA DOBRE UJĘCIA FOTOGRAFICZNE ZA WSZELKĄ CENĘ

Są wśród nas amatorzy fotografii przyrodniczej. O ile sama fotografia nie stanowi zagrożenia, to niektóre metody wabienia zwierząt są już ogromnym problemem. Zdarzają się przypadki zostawiania żywności w pobliżu tzw. „nęcisk” czy „czatowni”, gdzie samowolnie fotografowie dzikiej przyrody czekają na zwierzę zwabione zapachem pożywienia. Takie działania może i pozwolą zrobić dobre zdjęcie, ale prowadzą do osławiania się wilka z człowiekiem i przyzwyczajają go do tego, że człowiek = jedzenie.

4

POD ŻADNYM POZOREM NIE PRÓBUJ OSWAJAĆ WILKA

Perspektywa posiadania dzikiego zwierzęcia, które jest przez nas oswojone wydaje się niektórym wyjątkowo pociągająca. Szczenięta i młode wilki może i są możliwe do opanowania przez człowieka, natomiast gdy wilk osiąga wiek „nastoletni” zaczyna się szereg problemów spowodowany naturalnymi instynktami zwierzęcia, które próbuje na nowo ustalić hierarchię w stadzie. Może to stanowić ogromne niebezpieczeństwo dla opiekuna takiego wilka. Często takie osobniki są porzucane w lesie, lecz ich poziom oswojenia z człowiekiem jest zbyt duży, co prowadzi do powstania szeregu konfliktów często kończących się odstrzałem takiego zwierzęcia. Dzikie zwierzęta są tym bezpieczniejsze im mniejszy jest ich kontakt z człowiekiem.

ZAPAMIĘTAJ!

Liczba wilków w Polsce wzrosła w przeciągu ostatnich kilkudziesięciu lat, więc spotkania wilka z człowiekiem mogą być coraz częstsze. Nie znaczy to jednak, że będą niebezpieczeństwem. Jeśli opanujemy kilka prostych reguł opisanych powyżej nasza bezpieczna koegzystencja jest możliwa. Wilk jest zwierzęciem stroniącym od kontaktów z człowiekiem, lecz jednocześnie bardzo ciekawskim. Najprawdopodobniej nie będzie próbował skracać dystansu z człowiekiem w środowisku naturalnym. Jeśli jednak stanie się inaczej, może to znaczyć, że trafiłeś na wilka tzw. zuchwałego, który może zachowywać się inaczej niż zdrowy, dziki osobnik. Wszelkie przypadki kiedy wilk nie unika miejsc dużej aktywności człowieka w ciągu dnia należy zgłaszać do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska odpowiadającej za nasz region.

WILK TO DUŻY DRAPIEŹNIK, NIE JEST ANI DOBRY ANI ZŁY.

Naszym zadaniem jest nauczyć się z nim koegzystować w taki sposób, aby nie wiązało się to z zagrożeniem ani dla nas, ani dla ochrony tego cennego dla ekosystemu leśnego gatunku. Miejsca aktywności ludzi i wilków przenikają się, ale różnią się w zależności od pory dnia – wilk zawsze będzie starał się korzystać z przestrzeni nocą.

JAK ZACHOWAĆ SIĘ, JEŚLI SPOTKAM WILKA?

Pamiętaj: Twoje zachowanie w lesie ma znaczenie dla twojego bezpieczeństwa i jego mieszkańców

1

SPACERUJĄC PO LESIE BĄDŹ SŁYSZALNY

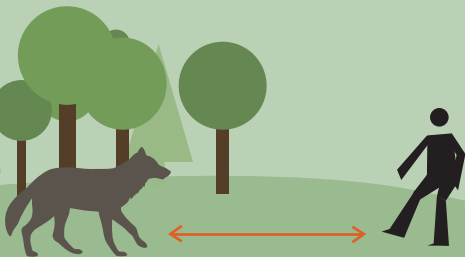
Wilki są bardzo wrażliwe na dźwięk. Jeśli spacerujesz z kimś po lesie i prowadzicie rozmowę, wilk usłyszy Was zanim zorientujecie się, że jest w pobliżu i prawdopodobnie nie podejdzie zbyt blisko. Postaraj się planować dalsze wędrówki leśne w towarzystwie innych osób, a w czasie samotnych wypraw raz na jakiś czas postaraj się być słyszalny.

2

GDY ZOBACZYSZ WILKA POSTARAJ SIĘ ZACHOWAĆ DYSTANS – NIE UCIEKAJ!

Nie zbliżaj się do wilka na odległość mniejszą niż 30 metrów. Jeśli biegiesz lub jedziesz na rowerze – zatrzymaj się, zsiądź z roweru. Zachowaj spokój. Nie próbuj karmić wilka, ani uciekać. Wilki to drapieżniki, które polują na zwierzęta poruszające się z dużą prędkością, a więc nagły i szybki ruch aktywizuje je do podjęcia gonitwy. W przypadku spotkania wilka na Twojej drodze, powoli wycofaj się. Idź tyłem i postaraj się zachować kontakt wzrokowy. Kłasnij w dłonie i wydawaj krótkie głośne dźwięki co jakiś czas, aby zniechęcić wilka do podchodzenia i podążania za Tobą.

3

A JEŚLI JEDNAK PODEJDZIE...

Czasem zdarza się, że wilk zachowa się nietypowo i będzie chciał się do nas zbliżyć. Może to być stresujące, ale najlepszym wyjściem jest w miarę możliwości się uspokoić, ponieważ przypadków zagryzienia człowieka przez wilka nie odnotowano w Polsce od II wojny światowej. Dobrym sposobem na uniknięcie ataku jest zatrzymanie się i przyjęcie postawy, która sprawia, że wydajemy się więksi (rozkładamy ręce, stajemy na palcach, unosimy ręce nad głowę) i wydanie krótkiego, ale zdecydowanego głośnego, ostrego dźwięku ostrzegawczego. Jeśli wilk nie reaguje i nie odchodzi, a wręcz próbuje się zbliżyć spróbuj rzucić w niego przedmiotami, które mamy pod ręką: kamień, patyk, twardy kawałek podłoża.

4

UPEWNIJ SIĘ, ŻE DZIECKO MA TOWARZYSTWO DOROSŁEGO

Jeśli wiesz, że miejsce Twoich spacerów jest zbliżone z miejscem aktywności grupy wilczej, upewnij się, że dzieci spacerujące po lasach i terenach zielonych są zawsze z dorosłym opiekunem. Reakcja dzieci przestraszonych nagłym spotkaniem z dużym drapieżnikiem może być mniej przewidywalna niż reakcja dorosłych. Obecność dorosłego, który uspokoi dziecko i pokieruje jego zachowaniem w sytuacji stresującej jest bardzo ważne dla bezpieczeństwa. Staraj się edukować dzieci jak zachować się w sąsiedztwie dużych drapieżników.

ZAPAMIĘTAJ!

Liczba wilków w Polsce wzrosła w przeciągu ostatnich kilkudziesięciu lat, więc spotkania wilka z człowiekiem mogą być coraz częstsze. Nie znaczy to jednak, że będą niebezpieczeństwem. Jeśli opanujemy kilka prostych reguł opisanych powyżej nasza bezpieczna koegzystencja jest możliwa. Wilk jest zwierzęciem stroniącym od kontaktów z człowiekiem, lecz jednocześnie bardzo ciekawskim. Najprawdopodobniej nie będzie próbował skracać dystansu z człowiekiem w środowisku naturalnym. Jeśli jednak stanie się inaczej, może to znaczyć, że trafiłeś na wilka tzw. zuchwałego, który może zachowywać się inaczej niż zdrowy, dziki osobnik. Wszelkie przypadki kiedy wilk nie unika miejsc dużej aktywności człowieka w ciągu dnia należy zgłaszać do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska odpowiadającej za nasz region.

WILK TO DUŻY DRAPIEŹNIK, NIE JEST ANI DOBRY ANI ZŁY.

Naszym zadaniem jest nauczyć się z nim koegzystować w taki sposób, aby nie wiązało się to z zagrożeniem ani dla nas, ani dla ochrony tego cennego dla ekosystemu leśnego gatunku. Miejsca aktywności ludzi i wilków przenikają się, ale różnią się w zależności od pory dnia – wilk zawsze będzie starał się korzystać z przestrzeni nocą.